

PUHEENJOHTAJAN PÄÄTELMÄT

BERLIININ EUROOPPA-NEUVOSTO

24. JA 25. MAALISKUUTA 1999

I JOHDANTO

1. Eurooppa-neuvosto kokoontui Berliinissä 24. ja 25. maaliskuuta 1999. Kokous avattiin vaihtamalla näkemyksiä Euroopan parlamentin puhemiehen José-Maria Gil-Roblesin kanssa.
2. Eurooppa-neuvosto:
 - pääsi kokonaissopimukseen Agenda 2000:sta (katso osa I),
 - antoi julkilausuman komission puheenjohtajan nimittämisestä (katso osa II),
 - antoi kaksi julkilausumaa Kosovosta (katso osa III),
 - antoi kolme muuta julkilausumaa, jotka koskevat Lähi-idän rauhanprosessia, Etelä-Afrikan kanssa tehtyä kauppaa- ja yhteistyösopimusta sekä laajentumista (katso osa IV).

OSA I - AGENDA 2000

3. Agenda 2000:n avulla unioni on saamassa tehokkaammat politiikat ja rahoitusvälineet niiden täytäntöönpanemiseksi yhteisvastuullisesti samalla kun varmistetaan yhteisön tasolla samanlainen budjettikuri kuin mitä kansallisella tasolla noudatetaan. Eurooppa-neuvosto katsoo, että näissä päätelmissä esitetyt poliittiset uudistukset ja niiden rahoittamiseksi keskipitkällä aikavälillä tarvittavat rahoituspuitteet varmistavat sen, että unioni pystyy kohtaamaan uuden ajan haasteet ja toteuttamaan tulevan laajentumisensa onnistuneesti.

II UUDET RAHOITUSNÄKYMÄT

A. Yleistä

4. Unionin menoissa on noudatettava sekä talousarvioita koskevan kurinalaisuuden että kustannustehokkuuden vaatimusta ja varmistettava, että unionilla on käytössään sellaiset riittävät voimavarat, että se voi varmistaa politiikkojensa asianmukaisen kehittämisen kansalaistensa hyväksi sekä toteuttaa laajentumisprosessin tehokkaasti.
5. Uudet rahoitusnäkyvät olisi vahvistettava seitsemäksi vuodeksi ajanjaksolle 2000—2006. Ne olisi laadittava olettaen, että vuodesta 2002 alkaen unioniin liittyy uusia jäsenvaltioita.

6. Rahoitusnäkymät olisi laadittava käyttämällä vuoden 1999 kiinteitä hintoja, joihin tehdään automaattisesti vuotuinen tekninen inflaatiotarkistus kuten tälläkin hetkellä.
7. Eurooppa-neuvosto katsoo, että sopiva menojen jakautuminen 15 jäsenvaltion EU:ssa on oheisessa taulukossa A esitetyn kaltainen.

B. Rahoitusnäkyminen laajentumisen osalta

Rahoitusnäkymät 15 jäsenvaltion EU:ssa (taulukko A)

Liittymistä edeltävät menot

8. Liittymistä edeltävän tuen kolmen välineen (PHAREn, maataloustukivälineen ja rakennetukivälineen) menot olisi merkittävä uuden otsakkeen 7 alle erillisiin alaotsakkeisiin rahoitusnäkymissä. Kolmen alaotsakkeen vuotuisen enimmäismäärän olisi pysyttävä vakaana ja sen olisi oltava enintään:

Otsake 7 (liittymistä edeltävä tuki)		(milj. euroa, v. 1999 hinnat)					
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Liittymistä edeltävät välineet	3120	3120	3120	3120	3120	3120	3120
PHARE	1560	1560	1560	1560	1560	1560	1560
Maataloustukiväline	520	520	520	520	520	520	520
Rakennetukiväline	1040	1040	1040	1040	1040	1040	1040

9. Eurooppa-neuvosto toteaa, että on olemassa poliittinen yhteisymmärrys kolmesta asiakirjassa 6886/99 olevasta asetuksesta. Se kehottaa neuvostoa antamaan ne mahdollisimman pian sen jälkeen kun tämä on saanut Euroopan parlamentin lausunnot.

Liittymisestä johtuvat menot

10. Viidentoista jäsenvaltion EU:lle laadituissa rahoitusnäkymissä (taulukko A) "liittymistä varten käytettävissä oleva" määrä olisi pidettävä erillään omien varojen ylärajan alla vuodesta 2002 vuoteen 2006 enimmäismääräisinä maksumäärärahoina uusien valtioiden liittymisestä aiheutuvien kustannusten kattamiseksi kyseisenä ajanjaksona. Liittymisestä johtuvien menojen kattamiseen tarkoitettujen maksumäärärahojen enimmäismäärien ei tulisi ylittää seuraavia:

Käytettävissä liittymistä varten (maksumäärärahat)		(milj. euroa, v. 1999 hinnat)			
	2002	2003	2004	2005	2006
Maksumäärärahat	4140	6710	8890	11440	14210
Maatalous	1600	2030	2450	2930	3400
Muut menot	2540	4680	6640	8510	10810

Rahoituspuitteet 21 jäsenvaltion EU:lle (taulukko B)

11. Oheisessa taulukossa B esitetyt 21 jäsenvaltion EU:ta koskevat ohjeelliset rahoituspuitteet olisi liitettävä rahoitusnäkyymiin. Rahoituspuitteisiin olisi otettava mukaan kuuden uuden jäsenvaltion liittymisen tuottamat uudet omat varat, ja niissä olisi oltava ylimääräinen otsake 8 (laajentuminen), josta käy ilmi laajentumisen kokonaiskustannukset kunakin ajanjakson 2002—2006 vuonna maksusitoumusmäärärahojen enimmäismäärinä ilmaistuina maatalouden, rakennetoimenpiteiden, sisäisten politiikkojen ja hallinnon osalta seuraavasti:

Otsake 8 (laajentuminen) (maksusitoumusmäärärahat) (milj. euroa, v. 1999 hinnat)					
	2002	2003	2004	2005	2006
Otsake 8 (laajentuminen)	6450	9030	11610	14200	16780
Maatalous					
Rakennetoimenpiteet	1600	2030	2450	2930	3400
Sisäiset politiikat	3750	5830	7920	10000	12080
Hallinto	730	760	790	820	850
	370	410	450	450	450

Liittymisestä johtuvien ja liittymistä edeltävien menojen pitäminen erillään

12. Eurooppa-neuvosto vahvistaa Cardiffin Eurooppa-neuvoston päätelmissä esitetyn vaatimuksen siitä, että rahoituspuitteiden esittämisessä ja täytäntöönpanossa on pidettävä selvästi erillään unionin nykyisen kokoonpanon menot ja uusille jäsenmaille varatut menot, myös laajentumisen jälkeen. Uudessa toimielinten välisessä sopimuksessa tämä vaatimus olisi tuotava riittävän hyvin esille seuraavalla tavalla.
13. 15 jäsenvaltion EU:n menoihin tarkoitettuja varoja (otsakkeet 1—6) ei voida käyttää liittymistä edeltävään tukeen (otsake 7) eikä 15 jäsenvaltion EU voi vastaavasti käyttää liittymistä edeltävää tukea.
14. Liittymistä varten käytettävissä olevaa määrää voidaan käyttää ainoastaan suoraan laajentumisesta aiheutuvien menojen kattamiseen, eikä sillä voida kattaa 15 jäsenvaltion EU:n ennakoimattomia menoja tai liittymistä edeltäviä menoja (otsakkeet 1—7). Kääntäen ilmaistuna 15 jäsenvaltion EU:ta varten merkittävät menoja tai liittymistä edeltäviä menoja (otsakkeet 1—7) ei voida käyttää lisänä uusien liittymisten aiheuttamien kustannusten kattamiseen.
15. Jos suoraan uusien jäsenvaltioiden liittymisestä aiheutuvat nykyiset menot kehittyvät laajentumisen jälkeen siten, että ne todennäköisesti ylittävät taulukossa A esitetyt uusia liittymisiä koskevien maksusitoumusmäärärahojen enimmäismäärän, rahoitusnäkymissä 15 jäsenvaltion EU:lle hyväksytyt maksusitoumuksia on noudatettava.
16. Laajentumisen myötä 15 jäsenvaltion EU:n rahoitusnäkyymiä olisi mukautettava ottaen huomioon liittyvien maiden todellinen lukumäärä ja ohjeellisen taulukon B otsakkeessa 8 esitetyt enimmäismäärät. Neuvosto päättää tästä mukautuksesta määräenemmistöllä.

C. Toimielinten välisen sopimuksen uusimista koskevat periaatteet

17. Koska nykyiset rahoituspuitteet ja toimielinten välinen sopimus ovat osoittaneet arvonsa siten, että niiden ansiosta on vuosittain voitu varmistaa talousarviomenettelyn joustava valmistuminen, Eurooppa-neuvosto toivoo, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission kesken voidaan tehdä uusi sopimus, jolla varmistetaan tiukka talousarviota koskeva kurinalaisuus, samalla kun säilytetään toimielinten välinen toimivallan kokonaistasapaino ja erotetaan selkeästi toisistaan liittymistä edeltävät ja liittymisestä aiheutuvat menot rahoitusnäkymien koko keston ajaksi.
18. Eurooppa-neuvosto kehottaa neuvostoa pyrkimään Euroopan parlamentin ja komission kanssa yhteisymmärrykseen uudesta toimielinten välisestä sopimuksesta yhteisen kannan pohjalta ja edellyttäen, että hyväksyttävistä ehdoista sovitaan. Sopimuksen olisi heijastettava näitä päätelmiä, mukaan luettuna mahdollisuus ottaa mukaan määräys, jonka tarkoituksena on varmistaa tietty joustavuus rahoitusnäkymissä vuosittaisen talousarviomenettelyn aikana aina 200 miljoonan euron ylärajaan asti vuodessa.

D. Otsake 1 (maatalous)

Maatalouden päälinjaus

19. Maatalouden päälinjaus pysyy ennallaan. Sitä tarkistetaan komission neuvostolle antaman selvityksen perusteella ennen unionin ensimmäistä laajentumista kaikkien tarpeellisiksi katsottujen mukautusten tekemiseksi. Päälinjauksen kattavuuden osalta rahoitusnäkymissä maataloustukivälineelle otsakkeessa 7 osoitetut määrät ja "liittymistä varten käytettävissä olevan" määrän maatalousmenoja koskeva määrä jäävät päälinjauksella asetetun ylärajan alle.

Yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen sisältö

20. Eurooppa-neuvosto ilmaisee tyytyväisyytensä yhteisen maatalouspolitiikan oikeudenmukaista ja kannattavaa uudistamista koskevaan sopimukseen, johon maatalousneuvosto pääsi maaliskuun istunnossaan. Tämän uudistuksen sisältö takaa sen, että maatalous on monitoiminnallista, kestävää, kilpailukykyistä ja että sitä harjoitetaan kaikkialla Euroopassa, mukaan lukien alueilla, joilla on erityisiä vaikeuksia; tällaisessa maataloudessa voidaan lisäksi säilyttää maaseutua, suojella luontoa ja sillä voidaan edistää olennaisesti maaseudun elinkelpoisuutta; tällainen maatalous vastaa kuluttajien huolenaiheisiin ja vaatimuksiin, jotka koskevat elintarvikkeiden laatua ja turvallisuutta, ympäristönsuojelua ja eläinten hyvinvoinnin vaalimista.

•

Otsakkeen 1 määrärahojen kokonaistaso

21. Eurooppa-neuvosto katsoo, että kyseinen uudistus voidaan panna täytäntöön rahoituspuitteissa, joiden keskimääräinen taso on 40,5 miljardia euroa, johon lisätään kyseisenä kautena 14 miljardia euroa¹ maaseudun kehittämistä sekä eläinlääkintäalaa ja kasvinsuojelua koskevia toimenpiteitä varten. Tämä olisi paremmin sopusoinnussa maatalouden menojen nykyisten tasojen kanssa, ja sen tarkoituksena on maatalousmenojen vakauttaminen kyseisenä kautena.

¹ KOR:lle alle 875 miljoonaa euroa (katso 40 kohta).

22. Maatalousmenojen reaaliääräistä vakauttamista koskevan tavoitteen saavuttamiseksi Eurooppa-neuvosto on päättänyt seuraavista toimenpiteistä:

- Maitouudistus tulee voimaan markkinointivuodesta 2005—2006, sanotun kuitenkin rajoittamatta maidon erityisiä lisäkiintiöitä koskevien päätösten soveltamista.
- Viljan interventiohintaa alennetaan 15 prosentilla kahdessa samansuuruisessa 7,5 prosentin (nykyisestä interventiohinnasta) erässä markkinointivuosina 2000—2001 ja 2001—2002. Pinta-alatukia lisätään kahdessa vaiheessa 54 eurosta 63 euroon tonnia kohti (kerrottuna viljan historiallisella alueellisella viitesadolla). Päätös interventiohinnan lopullisesta alentamisesta, jota sovelletaan markkinointivuodesta 2002—2003 lähtien, tehdään markkinoiden kehityksen perusteella. Kaikki myöhemmät pinta-alatukien lisäykset aiheuttavat suhteessa saman hinnanalennuksen kuin mitä sovelletaan markkinointivuosina 2000—2001 ja 2001—2002. Markkinointivuodesta 2002—2003 lähtien pinta-alatukia (tuki tonnia kohti kerrottuna viljan historiallisella viitesadolla) sovelletaan myös öljykasveihin. Pakollisen kesannoinnin perusaste koko ajanjaksolle 2000—2006 on 10 prosenttia.
Kuukausittaiset korotukset säilytetään nykyisellään.
- Eurooppa-neuvosto pyytää komissiota seuraamaan tiiviisti öljykasvimarkkinoiden kehitystä ja toimittamaan kertomuksen kahden vuoden kuluessa uuden järjestelyn soveltamisen alkamisesta. Tarvittaessa tämän kertomuksen mukana esitetään asianmukaiset ehdotukset, jos tuotantokyky heikkenee huomattavasti.
- Naudanliha-alan interventio: Eurooppa-neuvosto pyytää komissiota seuraamaan tiiviisti Euroopan naudanlihamarkkinoita ja tarvittaessa toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet erityisesti soveltamalla naudanliha-alan yhteistä markkinajärjestelyä koskevan asetusehdotuksen 34 artiklaa. Näihin toimenpiteisiin voisi myös sisältyä tilapäinen interventio-osto.
- Komissiota ja neuvostoa pyydetään pyrkimään lisäsäästöihin sen varmistamiseksi, että kokonaismenot, lukuun ottamatta maaseudun kehittämistoimia ja eläinlääkintäalan toimenpiteitä, eivät kaudella 2000—2006 ylitä vuosittaisten menojen keskimääräistä tasoa, joka on 40,5 miljardia euroa. Eurooppa-neuvosto pyytää näin ollen komissiota toimittamaan vuonna 2002 neuvostolle kertomuksen maatalousmenojen kehityksestä ja tarvittaessa esittämään sen mukana asianmukaiset ehdotukset sekä pyytää neuvostoa tekemään tarvittavat päätökset uudistuksen tavoitteiden mukaisesti.
- Eurooppa-neuvosto ottaa huomioon Portugalin maatalouden erityispiirteet ja toteaa, että on tarpeen parantaa maatalouden tuen tasapainoa EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavien maaseudun kehittämistoimenpiteiden avulla. Portugalin osalta durumvehnän nykyinen taattu enimmäisala kaksinkertaistetaan 59 000 hehtaarista 118 000 hehtaariin.

23. Näiden päätösten perusteella Eurooppa-neuvosto katsoo, että rahoitusnäkymien otsakkeeseen 1 sisällytettävien määrien ei tule ylittää seuraavia määriä:

Otsake 1 (maatalous)¹						
(milj. euroa, v. 1999 hinnat)						
2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
40920	42800	43900	43770	42760	41930	41660
YMP:n menot (paitsi maaseudun kehittämistä koskevat toimenpiteet ja liitännäistoimenpiteet) ²						
36620	38480	39570	39430	38410	37570	37290
Maaseudun kehittämistä koskevat toimenpiteet ja liitännäistoimenpiteet						
4300	4320	4330	4340	4350	4360	4370

Toimielinten väliseen sopimukseen olisi sisällyttävä määräys, jolla varmistetaan, että kaikki sen osapuolet noudattavat maatalouden rahoitusnäkymien ylärajaa.

24. Eurooppa-neuvosto panee merkille yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanossa talousarvion kurinalaisuuden noudattamisen puolesta toteutetut mittavat ponnistelut, joista Agenda 2000:n yhteydessä on päätetty. Nimenomaan tukihintojen alentamisena toteutetut ponnistelut merkitsevät Euroopan yhteisön olennaista osallistumista maatalouden maailmanmarkkinoiden vakauttamiseen. Eurooppa-neuvosto katsoo, että YMP:n uudistamista koskevat Agenda 2000:n puitteissa tehdyt päätökset ovat olennaisia tekijöitä määriteltäessä komission neuvotteluvaltuuksia tulevia WTO:ssa käytäviä monenvälisiä kauppaneuvotteluja varten.

E. Otsake 2 (Rakennetoiminta)

25. Yksi Agenda 2000:n uudistusten keskeisiä osia on rakennerahastojen ja koheesiorahaston toiminnan tehostaminen siten, että niiden avulla voidaan päästä perussopimukseen kirjattuun taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tavoitteeseen. Tämä tavoite on pidettävä mielessä tulevaisuudessakin painopisteiden muuttuessa yhä monimuotoisemmassa unionissa ottaen huomioon tavoite keskittää rakennetukea enemmän, kohentaa rakennerahastojen varainhoitoa ja yksinkertaistaa niiden toimintaa ja hallintoa.
26. Rakennerahastosta maksettavan tuen suurempi keskittäminen sitä eniten tarvitsevilla alueilla saadaan aikaan vähentämällä tavoitteiden määrää kolmeen. Yhteisö, joka pyrkimällä näihin tavoitteisiin edistää taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, vaikuttaa samalla myönteisesti taloudellisen toiminnan yhdenmukaiseen, tasapainoiseen ja kestävään kehitykseen, työllisyyteen ja inhimillisten voimavarojen kehittämiseen, ympäristön suojeluun ja parantamiseen, epätasa-arvon poistamiseen sekä miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistämiseen. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että rahaston varoin rahoitetut toimet ovat perussopimuksen määräysten ja sen nojalla hyväksytyjen välineiden mukaisia ja yhdenmukaisia muiden yhteisön politiikkojen ja toimintojen kanssa.

¹ Näiden määrien muuttamisessa nykyhinnoiksi käytetään 2 prosentin deflaatiokerrointa.

² Sisältävät eläinlääkintäalaa ja kasvinsuojelua koskevat toimenpiteet.

Otsakkeen 2 määrärahojen kokonaistaso

27. Ottaen huomioon, että taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus ovat edelleen ensisijaisia ja perussopimuksen tämän tavoitteen mukaisen rakennerahastomenojen paremmin kohdennetun keskittämisen johdosta Eurooppa-neuvosto katsoo, että otsakkeeseen 2 sisällytettävien rakennerahastojen ja koheesiorahaston kokonaismäärät saisivat olla yhteensä 213 miljardia euroa kyseisenä ajanjaksona jaettuna seuraavasti:

Otsake 2 (rakennetoimet)						
(milj. euroa, v. 1999 hinnat)						
2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
32045	31455	30865	30285	29595	29595	29170

28. Tämän kokonaismenotason avulla unioni voi säilyttää tuen nykyiset keskimääräiset tasot ja näin vahvistaa nykyistä toimintaa kokonaisuudessaan tällä alalla.

Rakennerahastot

Rakennerahastoille myönnettävien määrärahojen kokonaistaso

29. Eurooppa-neuvosto katsoo, että rahoitusnäkyymiin rakennerahastoja varten, mukaan lukien siirtymäkauden tuki, yhteisöaloitteet ja innovatiiviset toimet, sisällytettävät maksusitoumusmäärärahat saisivat olla 195 miljardia euroa jaettuna seuraavasti:

Rakennerahastot						
(milj. euroa, v. 1999 hinnat)						
2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
29430	28840	28250	27670	27080	27080	26660

30. 69,7 prosenttia rakennerahastojen määrärahoista myönnetään tavoitteelle 1, mukaan lukien 4,3 prosenttia siirtymäkauden tuelle (eli yhteensä 135,9 miljardia euroa).

11,5 prosenttia rakennerahastojen määrärahoista myönnetään tavoitteelle 2, mukaan lukien 1,4 prosenttia siirtymäkauden tuelle (eli yhteensä 22,5 miljardia euroa).

12,3 prosenttia rakennerahastojen määrärahoista myönnetään tavoitteelle 3 (eli yhteensä 24,05 miljardia euroa).

31. Meneillään olevan ajanjakson lopussa erääntyvät maksamattomat sitoumukset olisi suoritettava budjettivallan käyttäjän tekemän päätöksen perusteella. Eurooppa-neuvosto toteaa komission arvioineen työolettamuksena, että suoritettavien osuuksien olisi oltava 45 prosenttia, 25 prosenttia, 20 prosenttia ja 10 prosenttia uusien rahoitusnäkymien kunakin ensimmäisenä neljänä vuotena.

Tukikelpoisuus

Tavoite 1

32. Tavoitteella 1 tuetaan kehityksestä jäljessä olevien alueiden kehitystä ja rakenteellista sopeuttamista. Tavoitteen 1 mukainen asema vuosina 2000—2006 annetaan seuraavasti:
- NUTS II -tason alueet, joiden BKTL asukasta kohden on alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta,
 - kaukaisimmat alueet (Ranskan merentakaiset departementit, Azorit, Madeira ja Kanariansaaret), jotka alittavat 75 prosentin kynnyksarvon,
 - tavoitteen 6 mukaisesti tukikelpoiset alueet vuosina 1995—1999 Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan pöytäkirjan n:o 6 nojalla.

Tavoite 2

33. Tavoitteella 2 tuetaan taloudellista ja sosiaalista uudistamista alueilla, joilla on rakenteellisia ongelmia. Tällaisia ovat alueet, joiden teollisuus- ja palvelualoilla tapahtuu taloudellisia ja sosiaalisia muutoksia, taantuvat maaseutualueet, vaikeuksissa olevat kaupunkialueet ja kalastuksesta riippuvaiset kriisialueet, jotka on määritelty säädöksissä vahvistettujen objektiivisten perusteiden pohjalta.
34. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle luettelon objektiiviset perusteet täyttävistä alueista, ja tässä kuhunkin jäsenvaltioon sovelletaan väestön enimmäismäärää. Komissio vahvistaa väestön enimmäismäärän kunkin jäsenvaltion osalta yhteisön perusteet täyttävien alueiden väestön kokonaismäärän perusteella, ja rakenteellisten ongelmien vakavuuden perusteella, joka puolestaan määrittää tavoitteen 1 mukaisten alueiden ulkopuolella vallitsevan kokonaistyöttömyyden ja pitkäaikaistyöttömyyden mukaan.
35. Unionin väestöstä enintään 18 prosenttia tulee kuulumaan uuden tavoitteen 2 piiriin. Ohjeellisesti yhteisön väestön olisi jakauduttava eri tyyppisille alueille seuraavasti: teollistuneet alueet 10 prosenttia, maaseutualueet 5 prosenttia, kaupunkialueet 2 prosenttia ja kalastuksesta riippuvaiset alueet 1 prosenttia. Kussakin jäsenvaltiossa tavoitteen 2 piiriin kuuluvasta väestöstä vähintään 50 prosenttia on asuttava asetuksessa säädetyt yhteisön perusteet täyttävillä teollisuus- ja maaseutualueilla, paitsi jos se on objektiivisesti katsoen mahdotonta.
36. Jotta varmistettaisiin se, että jokainen jäsenvaltio osallistuu tasapuolisesti kokonaiskeskittämisyrittämyksiin, tavoitteen 2 piiriin kuuluvaa väestöä koskeva enimmäisvähennys verrattuna nykyisiin tavoitteisiin 2 ja 5b kuuluviin alueisiin ei saa ylittää 33 prosenttia. Aiemmin tavoitteisiin 2 ja 5b kuuluneita alueita, jotka ovat kelpoisia saamaan tavoitteen 1 mukaista tukea uudella kaudella, ei oteta huomioon laskettaessa uuden tavoitteen 2 piiriin kuuluvan väestön enimmäisvähennystä. Aiemmin tavoitteeseen 1 kuuluneita alueita, jotka saavat siirtymäkauden tukea ja jotka täyttävät tavoitteen 2 yhteisön tukikelpoisuusedellytykset, ei oteta huomioon.
37. Kaikkiin tavoitteeseen 2 kuuluviin alueisiin sovelletaan samaa asukaslukuun suhteutettua tuen osuutta koko yhteisössä (lukuun ottamatta tavoitteen 3 määrärahoja); kullekin jäsenvaltiolle tavoitteen 2 mukaisesti annettavat kokonaismäärärahat riippuvat siten suoraan siitä, mikä on kunkin jäsenvaltion suhteellinen osuus unionin tavoitteen 2 tukikelpoisuusedellytykset täyttävästä kokonaisväestöstä.

Tavoite 3

38. Tavoite 3 tukee koulutukseen ja työllisyyteen liittyvien politiikkojen ja järjestelmien mukauttamista ja uudenaikaistamista. Sitä sovelletaan tavoitteen 1 ulkopuolella. Kukin jäsenvaltio saa siten osuuden tavoitteeseen 3 käytettävissä olevista kokonaisvaroista sen perusteella, mikä on sen osuus unionin kokonaiskohdeväestöstä 45 kohdassa lueteltujen objektiivisten perusteiden mukaan valittujen indikaattoreiden pohjalta.
39. Eurooppa-neuvosto katsoo, että tavoitteen 3 mukaisessa keskimääräisessä asukaslukuun suhteutetun tuen tasossa olisi otettava huomioon työllisyydelle ja koulutukselle annettu etusija.

Kalastus

40. Tavoitteen 1 mukaisten alueiden ulkopuolella kalastusalan toimille myönnetään kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen (KOR) avulla jakson aikana tukea 1,1 miljardia euroa, joista 875 miljoonan euron olisi oltava otsakkeen 1 mukaista rahoitusta.

Yhteisöaloitteet ja innovatiiviset toimet

41. Ottaen huomioon yhteisöaloitteista yleisten tavoitteiden lisäksi saatavan arvonlisäveron, yhteisöaloitteet vähennetään seuraaviin kolmeen: INTERREG (rajojen yli tapahtuva, valtioiden ja alueiden välinen yhteistyö); EQUAL (valtioiden välinen yhteistyö työmarkkinoiden kaikkien syrjinnän ja epätasa-arvon muotojen torjumiseksi) ja LEADER (maaseudun kehittäminen). 5 prosenttia rakennerahastojen maksusitoumusmäärärahoista olisi varattava erikseen yhteisöaloitteille. Vähintään 50 prosenttia määrärahoista jaetaan INTERREGille, jonka mukaan rajojen ylitse ulottuvaan toimintaan olisi kiinnitettävä asianmukaista huomiota, erityisesti laajentumista ajatellen, niille jäsenvaltioille, joilla on laajamittaiset rajat jäsenyyttä hakeneiden maiden kanssa, sekä PHARE-, TACIS- ja MEDA-ohjelmien paremmalle yhteensovittamiselle. Asianmukaista huomiota on kiinnitettävä turvapaikanhakijoiden yhteiskunnalliseen ja ammatilliseen integroimiseen EQUAL-ohjelman puitteissa. Sovitaan, että kolmen uuden yleisen tavoitteen olisi katettava kaikkien sellaisten nykyisten yhteisöaloitteiden soveltamisala, jotka ovat osoittautuneet tehokkaiksi, mutta jotka eivät enää jatku sellaisinaan.

Yhteistyö äärialueiden kanssa otetaan niin ikään asianmukaisesti huomioon.

1 prosentti myönnettävistä rakennerahoista varataan innovatiivisille toimille ja tekniselle avulle.

Siirtymäkauden tuki

42. Rakennerahastojen suurempaan keskittämiseen liittyvä väistämättä asianmukainen siirtymäkauden tuki alueille, jotka eivät ole enää tukikelpoisia, jotta ei vesitettäisi rakennetuilla entisillä tavoitteen 1 mukaisilla alueilla aikaansaatuja tuloksia ja jotta tuettaisiin uudistusprosessin päättymistä alueilla, jotka eivät ole enää tukikelpoisia tavoitteen 2/5 b mukaisesti.

43. Siirtymäkauden tukea myönnetään kaikille alueille, jotka eivät enää täytä asiaankuuluvia tukikelpoisuusedellytyksiä. Rakennerahastoista siirtymäkauden tukena myönnettävien kokonaismäärärahojen tulisi olla 11 142 miljardia euroa, jonka ohjeellisesta jakautumisesta jäsenvaltioiden kesken komissio antaa selvityksen. Kaikilla alueilla, joilla tuki poistuu asteittain, siirtymäkauden tuki on vuonna 2000 alhaisempi kuin vuonna 1999 ja loppuu kokonaan sekä entisillä tavoitteen 1 että tavoitteen 2/5 b mukaisilla alueilla vuoden 2005 loppuun mennessä. Siirtymäkauden tuen rakenne voidaan sovittaa yksittäisten alueiden erityistarpeiden mukaan komission suostumuksella edellyttäen, että kullekin alueelle myönnettyä määrärahaa noudatetaan. Vuonna 2006 entisille tavoitteen 1 mukaisille alueille myönnetään tuet, joihin ne ovat oikeutettuja kyseisenä ajankohtana asiaa koskevien yhteisön tason tai kansallisten perusteiden nojalla.

Erityistilanteet (2000—2006)

44. a) Lissabonin alueen kehittämiseksi myönnetään tavoitteen 1 osalta erityinen 500 miljoonan euron asteittaisen poistamisen tuki.
- b) Ottaen huomioon Pohjois-Irlannissa rauhanprosessin puolesta tehdyt erityisponnistelut, PEACE-ohjelmaa jatketaan viidellä vuodella siten, että käytettävä määrä on 500 miljoonaa euroa, josta 100 miljoonaa euroa myönnetään Irlannille. Kyseinen ohjelma toteutetaan noudattaen täysimääräisesti rakennerahastotukitoimien täydentävyyttä. EU:n rahoitusosuus Irlannin kansainväliselle rahastolle (15 miljoonaa euroa vuodessa otsakkeesta 3) uudistetaan kolmeksi vuodeksi. Komissiota kehoitetaan antamaan tarvittavat ehdotukset.
- c) Alueiden uuden luokittamisen vuoksi tavoitteen 1 osalta Irlannin siirtymäkauden alueelle määrätään erityinen 100 miljoonan euron asteittaisen poistamisen tuki. Uudelleenluokittamisen seurauksena Irlannille myönnetään 550 miljoonan euron lisätuki tavoitteen 1 mukaisesti.
- d) Alankomaissa vallitsevan työmarkkinoille osallistumisen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi myönnetään 500 miljoonaa euroa tavoitteen 3 mukaista tukea.
- e) Tavoitteen 3 mukaisesti Ruotsin osalta vahvistetaan yhteensä 150 miljoonan euron erityistukiohjelma kaudeksi 2000—2006. Niille Ruotsin NUTS II -alueille, jotka täyttävät Ruotsin liittymisasiakirjan pöytäkirjassa N:o 6 olevan 2 artiklan mukaiset perusteet, vahvistetaan yhteensä 350 miljoonan erityistukiohjelma.
- f) Itä-Berliinin muutosprosessin aiheuttamien erityisongelmien huomioon ottamiseksi myönnetään 100 miljoonaa euroa lisätukea Itä-Berliinin siirtymäkaudelle (tavoite 1).
- g) Turvaverkkoa koskevien säännösten muuttaminen aiheuttaa Italian osalta 96 miljoonan euron ja Belgian osalta 64 miljoonan euron lisäyksen asteittaista poistamista koskevaan määrärahaan tavoitteen 2 osalta.
- h) Hainaut'n alueelle Belgiassa määrätään 15 miljoonan euron lisämäärä tavoitteen 1 mukaisena asteittaisen poistamisen tukena.
- i) Ottaen huomioon alhaisesta väestötiheydestä ja korkeasta köyhyysasteesta aiheutuvat erityiset rakenteelliset ongelmat Skotlannin Ylämaan ja saarten osalta toteutetaan yhteensä 300 miljoonan euron erityinen asteittaisen poistamisen ohjelma.

- j) Kreikalle, Irlannille, Portugalille ja Espanjalle myönnetään erityinen rahoitusavustus, jotta kaudella 2000—2006 voitaisiin pitää yllä vuonna 1999 saavutettu asukaslukuun suhteutetun tuen keskimääräinen kokonaistaso. Kyseessä olevat määrät ovat 450 miljoonaa euroa Kreikan osalta, 450 miljoonaa euroa Portugalin osalta, 40 miljoonaa euroa Irlannin osalta ja 200 miljoonaa euroa Espanjan osalta.
- k) Itävallalle myönnetään yhteensä noin 350 miljoonaa euroa yhteisöaloitteiden puitteissa.
- l) Alankomaille myönnetään yhteensä noin 550 miljoonaa euroa yhteisöaloitteiden puitteissa.
- m) Tavoitteen 2 mukaisen tukikelpoisuuden tarkastelun yhteydessä erityistä huomiota kiinnitetään Abruzzien alueisiin, jotka ovat lähellä tavoitteen 1 mukaisia alueita.

Määrärahojen ohjeellinen jakaminen jäsenvaltioille

- 45. Komission ehdotuksen mukaisesti varojen jakaminen jäsenvaltioille tavoitteisiin 1 ja 2 perustuu avoimia menettelyitä käyttäen seuraaviin objektiivisiin perusteisiin: tukikelpoinen väestö, alueellinen vauraus, kansallinen vauraus ja rakenteellisten ongelmien vakavuus, erityisesti työttömyysaste. Alueellisen ja kansallisen vaurauden välille on löydettävä sopiva tasapaino. Tavoitteen 3 osalta varojen jakaminen jäsenvaltioiden kesken perustuu pääasiassa tukikelpoiseen väestöön, työllisyystilanteeseen ja sellaisten ongelmien vakavuuteen kuten sosiaalinen syrjäytyminen, koulutustaso sekä naisten osallistuminen työmarkkinoille, komission esittämän suhteellisen painotuksen mukaisesti.
- 46. Varat, jotka jäsenvaltio vuosittain saa rakennetoimien nojalla (mukaan lukien koheesiorahastosta), eivät saisi ylittää 4:ää prosenttia sen BKTL:stä.

Tuen aste

- 47. Pitäen mielessä, että käytännössä sovelletut rakennerahastojen tuen todelliset asteet ovat usein enimmäismääriä alhaisempia, Eurooppa-neuvosto on yhtä mieltä siitä, että rahastojen tuen osuutta koskevat seuraavat enimmäisrajoitukset:
 - a) enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista ja pääsääntöisesti vähintään 50 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista tavoitteen 1 piiriin kuuluvilla alueilla toteutettavissa toimenpiteissä. Jos kyseiset alueet sijaitsevat koheesiorahastosta tuetussa jäsenvaltiossa, yhteisön osuus voi olla asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa enintään 80 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista ja enintään 85 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista syrjäisimmillä alueilla sekä Kreikan syrjäisillä saaristoalueilla, jotka kärsivät syrjäisestä sijainnistaan,
 - b) enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista ja pääsääntöisesti vähintään 25 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista tavoitteiden 2 tai 3 piiriin kuuluvilla alueilla toteutettavissa toimenpiteissä.
- 48. Yritysinvestointien tapauksessa rahastojen tuen on noudatettava valtion tuelle vahvistettuja tuen määrän ja tukiyhdistelmien enimmäismääriä. Eurooppa-neuvosto kannattaa myös komission ehdottamia alhaisempia asteita tuloja synnyttävien perusrakennelainvestointien ja yritysinvestointien tuen osalta.

Rakennerahastojen hallinto ja varainhoito

49. Rakennerahastojen hallintoa olisi huomattavasti yksinkertaistettava siten, että päätöksenteon hajauttaminen toteutetaan käytännössä ja yksinkertaistamisen ja joustavuuden välille löydetään sopiva tasapaino, jotta varmistettaisiin maksujen nopea ja tehokas suorittaminen. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden, niiden kumppaneiden ja komission vastuualueita selkiytetään, virkavaltaisuutta vähennetään sekä seurantaa, arviointia ja valvontaa tehostetaan varmistaen näin parempi ja moitteeton varainhoito.

Koheesiorahasto

50. Eurooppa-neuvosto katsoo, että koheesiorahaston perustavoitteet, jotka asetettiin unionin taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuullisuuden edistämiseksi ympäristöä ja Euroopan laajuisia verkkoja koskevien hankkeiden rahoituksen muodossa, ovat yhä ajankohtaisia. Eurooppa-neuvosto katsoo, että neljän nykyisen edunsaajan olisi vuonna 2000 edelleenkin kuuluttava rahaston tuen piiriin, toisin sanoen tarkoitetaan jäsenvaltioita, joiden asukaskohtainen BKTL on alle 90 prosenttia unionin keskiarvosta ja joilla on ohjelma, joka johtaa taloutta koskevien lähentymisvaatimusten täyttymiseen.
51. Koska todellisen lähentymisen suhteen on edistytty jatkuvasti ja ottaen huomioon uusi makrotaloudellinen tilanne, jossa koheesiorahasto nyt toimii, euroon osallistuvien jäsenvaltioiden kokonaistukea mukautetaan, jotta otettaisiin huomioon edellisellä kaudella saavutettu kansallisen vaurauden kasvu.
52. Eurooppa-neuvosto katsoo näin ollen, että koheesiorahastosta sitoumuksiin käytettävissä olevien varojen kokonaismäärä saisi olla 18 miljardia euroa, joka jakautuisi seuraavasti:

Koheesiorahasto						
(milj. euroa, v. 1999 hinnat)						
2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
2615	2615	2615	2615	2515	2515	2510

53. Tukikelpoisuus, joka perustuu kriteeriin 90 prosenttia keskimääräisestä BKTL:sta, tarkistetaan jakson puolivälissä vuonna 2003. Jäsenvaltion tukikelpoisuusasteen heiketessä koheesiorahastolle myönnettäviä varoja vähennetään vastaavasti.
54. Nykyisiä makrotaloudellisia edellytyksiä koskevia määräyksiä sovelletaan edelleen taloudellisen lähentymiskriteerin osalta. Näin ollen rahastosta ei rahoiteta uusia hankkeita tai hankkeisiin sisältyviä uusia vaiheita jäsenvaltiossa, jos neuvosto määräenemmistöllä toteaa komission suosituksesta, että jäsenvaltio ei ole noudattanut vakaus- ja kasvusopimusta.
55. Koheesiorahastosta myönnettävän yhteisön tuen osuus säilyy muuttumattomana 80-85 prosentissa julkisista tai vastaavista menoista. Osuutta voidaan alentaa hankkeen tuloja synnyttävän vaikutuksen ja saastuttaja maksaa -periaatteen soveltamisen huomioon ottamiseksi. Eurooppa-neuvosto toteaa, että komissio varmistaa sen, että jäsenvaltiot maksimoivat rahaston varojen vaikutuksen edistämällä yksityisten rahoituslähteiden laajempaa käyttöä, laatii saastuttaja maksaa -periaatteen soveltamista koskevia täytäntöönpanomenettelyjä ja toteuttaessaan niitä ottaa huomioon kunkin edunsaajajäsenvaltion erityistilanteen.
56. Eurooppa-neuvosto katsoo, että varainhoito- ja valvontasäännösten olisi oltava rakennerahastoasetuksen asiaa koskevien säännösten mukaisia edellyttäen, että koheesiorahaston erityispiirteet otetaan asianmukaisesti huomioon.

Lainsäädäntötyön viimeisteleminen

57. Eurooppa-neuvosto katsoo, että edellä mainittuja poliittisia kysymyksiä koskeva yhteisymmärrys edellyttää, että päästään sopimukseen seuraavien rakennerahastoja ja koheesiorahastoa koskevien säädösten sisällöstä:

- • 6896/99 (asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä) + COR 1, 2, 3
- • 6881/99 (EAKR-asetus)
- • 6882/99 (ESR-asetus)
- • 6876/99 (KOR-asetus) + COR 1
- • 6878/99 (koheesiorahasto-asetukset) + COR 1

58. Eurooppa-neuvosto, joka muistuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston ilmoittaneen Cardiffin Eurooppa-neuvostossa olevansa valmiita hyväksymään säädökset ennen seuraavia Euroopan parlamentin vaaleja, kehottaa molempia toimielimiä toteuttamaan tarvittavat toimet varmistaakseen, että säädökset annetaan kyseiseen määräaikaan mennessä, erityisesti jotta voitaisiin valmistella joustavaa siirtymistä uuteen rakennerahastoja koskevaan ohjelmakauteen 1. tammikuuta 2000.

F. Otsake 3 (sisäiset politiikat)

59. Otsakkeen 3 taso olisi vahvistettava siten, että tähän otsakkeeseen kuuluvat tärkeimmät menoerät pysyvät ennallaan ottaen huomioon neuvoston ja parlamentin jo päättämät ohjelmat. Rahoitusnäkymien otsakkeeseen 3 kuuluvien unionin sisäisten politiikkojen maksusitoumusten taso saa olla enintään:

Otsake 3 (sisäiset politiikat)						
(milj. euroa, v. 1999 hinnat)						
2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
5900	5950	6000	6050	6100	6150	6200

G. Otsake 4 (ulkoinen toiminta)

60. Olisi edelleen pyrittävä löytämään sopiva tasapaino unionin ulkoisten sitoumusten maantieteellisessä jakaantumisessa siten, että otetaan huomioon unionin politiikkaan liittyvät sitoumukset, poliittiset painopisteet sekä eniten tarvitsevat maat. Rahoitusnäkymien otsakkeeseen 4 kuuluvien unionin ulkoisten politiikkojen maksusitoumusten taso saa olla enintään:

Otsake 4 (ulkoinen toiminta)						
(milj. euroa, v. 1999 hinnat)						
2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
4550	4560	4570	4580	4590	4600	4610

F.

G. H.

H. Otsake 5 (hallinnolliset menot)

61. Kun otetaan huomioon hallinnollisten menojen nykyisen tason määrittävät objektiiviset tekijät, jäsenvaltioiden hallintobudjetteihin kohdistuvat rajoitukset sekä säästöt, joita voidaan saada ottamalla käyttöön uutta tekniikkaa sekä tehostamalla kiinteistöjen hallinnointia ja henkilöstöhallintoa, unionin hallinnollisten menojen maksusitoumusten taso kyseessä olevalla kaudella saa olla enintään:

Otsake 5 (hallinnolliset menot)						
(milj. euroa, v. 1999 hinnat)						
2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
4560	4600	4700	4800	4900	5000	5100

62. Talousarviota koskevan kurinalaisuuden periaatetta olisi sovellettava tasapuolisesti kaikkiin toimielimiin.

I Otsake 6 (varaukset)

Rahoitusvaraus

63. Rahoitusvaraus olisi poistettava asteittain vuoden 2002 loppuun mennessä seuraavasti:

(milj. euroa, v. 1999 hinnat)		
2000	2001	2002
500	500	250

Hätäapuvaraus

64. Hätäapuvaraus saisi olla enintään:

Hätäapuvaraus						
(milj. euroa, v. 1999 hinnat)						
2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
200	200	200	200	200	200	200

65. Otsakkeen 4 maksusitoumusmäärärahat on vahvistettu ottaen huomioon varauksen vähennyksen määrä sen varmistamiseksi, että otsakkeeseen 4 kuuluvaa toimintaa koskevia kohtia ei rahoiteta tästä varauksesta talousarviota laadittaessa. Hätäapuvarauksista olisi käytettävä ainoastaan aidosti uusiin ja ennakoimattomiin humanitaarisen avun tarpeisiin.

Lainatakuuvaraus

66. Ottaen huomioon tarkistetusta lainatakuuvarauksesta annetussa asetuksessa tarkoitettu tavoitesumma ja tappiovarauksen prosenttimäärä, joista on jo saavutettu poliittinen yhteisymmärrys (vrt. asiak. 13261/98 ADD 5, liite II), lainatakuuvaraus saisi olla enintään:

Lainatakuuvaraus (milj. euroa, v. 1999 hinnat)						
2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
200	200	200	200	200	200	200

III OMAT VARAT JA TALOUSARVION EPÄTASAPAINO

Omien varojen järjestelmän peruseriaatteet

67. Unionin omien varojen järjestelmän avulla on varmistettava, että unionin politiikkojen asianmukaiselle kehittämiselle on riittävästi varoja ottaen huomioon tiukan talousarvion kurinalaisuuden tärkeys. Järjestelmän olisi oltava oikeudenmukainen, avoin, kustannustehokas ja yksinkertainen. Näitä neljää yleisesti hyväksyttyä tavoitetta ei saisi haitata muihin tavoitteisiin, kuten taloudelliseen itsemääräämisoikeuteen, pyrkiminen. Järjestelmän on perustuttava sellaisiin kriteereihin, joista käy parhaiten ilmi kunkin jäsenvaltion kyky osallistua rahoitukseen.

Talousarvion epätasapaino

68. Vaikka onkin selvää, että unionin jäsenyyden kaikkia etuja ei voi mitata pelkästään talousarvion kannalta, Fontainebleaun Eurooppa-neuvoston päätelmissä todetaan talousarvion epätasapainon olemassaolon olevan mahdollista. Se olisi mahdollisuuksien mukaan ratkaistava menoja koskevalla politiikalla, vaikka samalla olisikin oltava käytössä mahdollisuus korjausjärjestelmään niitä jäsenvaltioita varten, joiden kannettavana on niiden suhteelliseen vaurauteen nähden liiallinen rahoitusrasite. Eurooppa-neuvosto toteaa, että talousarvion epätasapainoon vaikuttaa suoraan tai välillisesti useita tekijöitä, joita ovat esimerkiksi kokonaismenojen taso, politiikkaa koskevien uudistusten sisältö, menojen koostumus ja omien varojen rakenne.

Toteuttavat toimet

69. Pitäen mielessä edellä mainitut periaatteet Eurooppa-neuvosto on päättänyt rahoituspuitteiden tasapuolisuuden parantamiseksi seuraavasta toimenpiteiden yhdistelmästä vuodesta 2000 lähtien.

Menopuolen toiminta

70. Eurooppa-neuvosto on päättänyt joukosta menopuolta koskevia toimenpiteitä, jotka astuvat välittömästi voimaan ja joilla turvataan unionin politiikkojen kehittäminen tulevana kautena ja valmistaudutaan ottamaan uudet jäsenvaltiot vastaan. Unionin omien varojen yläraja pysyy nykyisellä tasolla, joka on 1,27 prosenttia EU:n bruttokansantulosta. Tästä lähtien unionin kokonaismenojen taso vakautetaan vahvistettuihin puitteisiin sopimalla uusista rahoitusnäkymistä sen varmistamiseksi, että unionin talousarviossa noudatetaan samanlaista kurinalaisuutta kuin jäsenvaltioissa ja että EU:n menot eivät kasva nopeammin kuin jäsenvaltioiden julkiset menot. Erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan perusteellinen, todellinen ja oikeudenmukainen uudistaminen tuottajien ja kuluttajien eduksi kurinalaisen taloudenhoidon parametrien mukaisesti siten, että menot asteittain vähenevät kyseisenä kautena, edistää merkittävästi kokonaismenojen tasoa olevaa oikeudenmukaisempien rahoituspuitteiden saavuttamista.

Omia varoja koskevaan päätökseen tehtävät muutokset

71. Omia varoja koskevaa päätöstä muutetaan siten, että ratifioimisprosessi voidaan saattaa päätökseen voimaantulon mahdollistamiseksi vuoden 2002 alusta. Jotta otettaisiin edelleen huomioon eri jäsenvaltioiden valmius osallistua rahoitukseen ja jotta nykyisen järjestelmän taannehtiva vaikutus korjattaisiin vähävaraisimpien jäsenvaltioiden osalta, alv-varan enimmäistarvetta vähennetään 0,75 prosenttiin nykyisestäään vuonna 2002 ja 0,50 prosenttiin vuonna 2004. Perinteiset omat varat säilytetään ja jäsenvaltioiden pidättämien perimiskulujen osuutta lisätään 25 prosenttiin vuodesta 2001 alkaen.
72. Yhdistyneen kuningaskunnan hyvitys säilytetään. Vuoden 1988 Brysselin ja vuoden 1992 Edinburghin Eurooppa-neuvostojen päätelmissä esitettyjen periaatteiden mukaisesti hyvityksen määrään eivät sisälly poikkeukselliset hyödyt, jotka aiheutuvat rahoitusjärjestelmään tehtävistä muutoksista. Näin ollen uuteen omia varoja koskevaan päätökseen tehtävillä teknisillä mukautuksilla neutraloidaan kuten ennenkin poikkeukselliset hyödyt, jotka ovat seurausta alv-varan asteittaisesta vähentämisestä ja nyt jäsenvaltioiden itselleen perimiskuluina pidättämän perinteisten omien varojen osuuden lisäämisestä. Samoin laajentumisen ajankohtana tehtävällä mukautuksella vähennetään kokonaismenoja summalla, joka vastaa liittyvien valtioiden saaman liittymistä edeltävän tuen vuosittaista määrää, ja tällä varmistetaan se, että menot, joita ei hyvitetä, jäävät edelleen hyvittämättä.
73. Näiden kahden toimenpiteen kokonaisvaikutuksen arvioidaan olevan 220 miljoonaa euroa vuoteen 2006 mennessä.
74. Muiden jäsenvaltioiden suorittamaa Yhdistyneen kuningaskunnan hyvityksen rahoitusta muutetaan, jotta Itävalta, Saksa, Alankomaat ja Ruotsi voivat vähentää rahoitusosuuttaan 25 prosenttiin tavanomaisesta osuudestaan. Rahoitusosuuksien mukauttaminen tapahtuu mukauttamalla BKTL-perusteita. Kyseiset mukautukset toteutetaan jo uuden omia varoja koskevan asetuksen ensimmäisenä soveltamisvuotena edellisen vuoden lukujen pohjalta.
75. Viitatessaan talousarvion epätasapainoon komissio käyttää esitysteknisistä syistä pohjana toimintamenoja.
76. Euroopan neuvosto pyytää komissiota tekemään ennen 1 päivää tammikuuta 2006 omia varoja koskevan järjestelmän yleistarkistuksen, jossa otetaan huomioon myös laajentumisen vaikutukset. Osana tätä tarkistusta olisi tarkasteltava myös kysymystä uuden autonomisen oman varan luomisesta.

OSA II - LAUSUMA KOMISSION PUHEENJOHTAJAN NIMITTÄMISESTÄ

- I Valtioiden ja hallitusten päämiehet ovat panneet kunnioittavasti merkille komission eroamisen ja ilmaisseet kiitoksensa Euroopan hyväksi tehdystä työstä.

Yhteisestä sopimuksesta he päättivät pyytää Romano Prodia ottamaan vastaan tärkeän tehtävän toimia seuraavan Euroopan komission puheenjohtajana.

Amsterdamin sopimuksen menettelyjen mukaisesti tämä päätös ilmoitetaan nykyiselle Euroopan parlamentille hyväksymistä varten. Tämän hyväksymisen jälkeen Prodin olisi pyrittävä lujasti valmistelemaan mahdollisimman ripeästi uuden komission nimittämistä yhteistyössä jäsenvaltioiden hallitusten kanssa. Jäsenvaltioiden hallitusten on yhteisellä sopimuksella Prodin kanssa nimettävä muut henkilöt, jotka ne aikovat nimittää komission jäseniksi. Kesäkuun vaalien jälkeen vastavalitun Euroopan parlamentin on tarkoitus hyväksyä sekä komission puheenjohtajan että komission jäseniksi ehdotetut henkilöt. Vastavalitun Euroopan parlamentin on tarkoitus aloittaa työskentelynsä uuden komission nimittämismenettelystä jo heinäkuussa. Vastavalitun Euroopan parlamentin hyväksynnän jälkeen komission puheenjohtaja ja muut jäsenet nimitetään jäsenvaltioiden hallitusten yhteisellä sopimuksella. Eurooppa-neuvosto toivoo, että se voi valtuuttaa uuden komission aloittamaan työskentelynsä mahdollisimman aikaisessa vaiheessa ja jatkamaan työtä koko toimikauden vuoden 2000 tammikuusta alkaen seuraavien viiden vuoden ajan.

- II Euroopan unioni tarvitsee mahdollisimman pian vahvan komission, joka kykenee toimimaan mutta noudattaa kuitenkin kansalaisiin nähden avoimuuden ja läheisyyden vaatimuksia. Romano Prodia pyydetään valmistelemaan ohjelma, jossa hahmotellaan uuden komission työskentelytavat. Uudistusohjelmasta käydään alustavaa keskustelua valtioiden ja hallitusten päämiesten sekä Prodin kesken lähiviikkoina ja joka tapauksessa ennen kuin nykyinen Euroopan parlamentti hänet hyväksyy.

Uuden komission olisi nopeasti toteutettava tarvittavat uudistukset erityisesti organisaationsa, hallintonsa ja varainhoitonsa valvonnan parantamiseksi.

Tätä varten seuraavan komission olisi asetettava aivan etusijalle pitkälle menevän uudenaikaistamis- ja uudistamisohjelman käynnistäminen. Erityisesti olisi käytettävä kaikkia mahdollisia keinoja sen varmistamiseksi, että aina kun komissio hallinnoi yhteisön rahastoja, ohjelmia tai hankkeita, sen yksiköillä on soveltuva rakenne, jonka avulla turvataan hallinnon yhtenäisyyden ja tehokkuuden tiukimpien vaatimusten noudattaminen.

OSA III - KOSOVOA KOSKEVAT LAUSUMAT

EUROOPPA-NEUVOSTON JULKILAUSUMA KOSOVOSTA

Eurooppa-neuvosto on syvästi huolestunut erityislähettiläs Holbrooken sekä kolmen Rambouilletin prosessin neuvottelijan, lähettiläiden Hill, Majorski ja Petritsch, välitysyrytysten epäonnistumisesta Jugoslavian liittotasavallan presidentti Slobodan Milosevicin kanssa. Näiden pyrkimysten yhteisenä tavoitteena oli saada Jugoslavian liittotasavalta hyväksymään Kosovon tulitauko ja poliittinen ratkaisu Kosovon konfliktiin humanitaarisen katastrofin pysäyttämiseksi Kosovossa.

Tällä hetkellä yli neljänesmiljoona kosovolaista on jäänyt kodittomiksi Belgradin turvallisuusjoukkojen sortotoimien vuoksi. 65 000 on karkotettu kodeistaan viimeksi kuluneen kuukauden aikana ja 25 000 sen jälkeen kun rauhanneuvottelut kariutuivat Pariisissa viime perjantaina. Vaikka Kosovon albaanit allekirjoittivat Rambouilletin sopimukset, Belgradin joukot tunkeutuivat Kosovoon aloittaen uuden hyökkäyksen. Vihollisuuksien alettua Kosovossa maaliskuussa 1998 noin 440 000 ihmistä eli yli viidennes Kosovon väestöstä on paennut tai joutunut siirtymään kotiseudultaan. Uusia uhreja tulee joka päivä. Vihollisuuksien kohteena on siviiliväestö.

Kansainvälinen yhteisö on tehnyt kaiken voitavansa rauhanomaisen ratkaisun löytämiseksi Kosovon konfliktiin. Rambouilletissa ja viimeksi Pariisissa on kuukausien valmistelutyön pohjalta ponnisteltu tiiviisti sellaisen Kosovon itsehallintoa koskevan sopimuksen neuvottelemiseksi, joka olisi oikeudenmukainen konfliktin molemmille osapuolille ja varmistaisi rauhanomaisen tulevaisuuden niin Kosovon serbeille, Kosovon albaaneille kuin kaikille muillekin kansallisille yhteisöille. Kosovon albaanien Pariisissa allekirjoittama sopimusluonnos täyttää nämä vaatimukset: Jugoslavian suvereeniuteen ja alueelliseen yhtenäisyyteen perustuen se turvaa Kosovolle laajan itsehallinnon, takaa Kosovon kaikille kansalaisille korkeimpien eurooppalaisten normien mukaiset yksilön ihmisoikeudet, merkitsee laajoja oikeuksia kaikille Kosovon kansallisille yhteisöille ja luo perustan sodan runteleman alueen tarvitsemalle jälleenrakentamiselle.

Jugoslavian johto presidentti Milosevicin alaisuudessa on kieltäytynyt itsepintaisesti sitoutumasta vakavasti poliittisen ratkaisun etsintään. Se on antanut Jugoslavian kansalle vääristyneen kuvan asioista ja neuvottelujen kulusta. Lisäksi Serbian poliisi ja Jugoslavian liittoarmeijan joukot ovat viime viikkoina vahvistaneet mittavasti läsnäoloaan Kosovossa ja täten ylittäneet edelleen enimmäismäärät, joista sovittiin 12. lokakuuta 1998 tehdyssä Holbrooken ja Milosevicin välisessä sopimuksessa. Lisäksi Jugoslavian turvallisuusjoukot harjoittavat sotilastoimia Kosovon siviiliväestöä vastaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman n:o 1199 vastaisesti.

Eurooppa ei voi 21. vuosisadan kynnyksellä sallia humanitaarista katastrofia keskellä Eurooppaa. Ei voida sallia, että keskisessä Euroopassa Kosovon väestön valtaosa on kollektiivisesti vailla oikeuksiaan ja joutuu kokemaan vakavia ihmisoikeusloukkauksia. Meillä, Euroopan unionin mailla, on moraalinen velvollisuus varmistaa, että syrjintä ja väkivalta, jotka konkretisoituivat Racakin joukkoteloituksessa tammikuussa 1999, eivät toistu. Meillä on velvollisuus varmistaa, että sadattuhannet pakolaiset ja kotiseudultaan siirtymään joutuneet voivat palavat koteihinsa. Väkivaltatoimia ei saa hyväksyä. Hyökkääjän on tiedettävä, että hänen on maksettava korkea hinta. Tämä läksy on opittava 21. vuosisadan tapahtumien perusteella.

Kansainvälinen yhteisö ei myöskään suvaitse rikoksia ihmiskuntaa vastaan. Ne, jotka nyt jatkavat itsepintaisesti Kosovon konfliktia, eivät saisi unohtaa, että Haagin tuomioistuimelle on annettu valtuudet Kosovon osalta. Heitä ja heidän johtajiaan tullaan pitämään henkilökohtaisesti vastuullisina toimistaan.

Olemme loppujen lopuksi vastuulliset varmistamaan rauhan ja yhteistyön alueella. Täten turvataan eurooppalaiset perusarvomme eli ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien, kansainvälisen oikeuden, demokraattisten instituutioiden ja rajojen loukkaamattomuuden kunnioittaminen.

Politiikkamme ei kohdistu Jugoslavian tai Serbian väestöä vastaan tahi Jugoslavian liittotasavaltaa tai Serbitasavaltaa vastaan. Se kohdistuu Jugoslavian vastuutonta, presidentti Milosevicin alaisuudessa toimivaa johtoa vastaan. Se kohdistuu turvallisuusjoukkoja vastaan, jotka taistelevat kynnisesti ja raa'asti oman väestönsä osaa vastaan. Haluamme saada nämä väkivaltaisuuudet loppumaan. Presidentti Milosevicin on lopetettava serbien väkivalta Kosovossa ja allekirjoitettava Rambouilletin sopimukset, joihin sisältyy Naton johdolla toimivat rauhanpalauttamisjoukot vakauden aikaansaamiseksi.

Vetoamme presidentti Milosevicin alaisuudessa toimivaan Jugoslavian johtoon, jotta se tässä kriittisessä vaiheessa kokoaisi rohkeutensa ja muuttaisi perinpohjaisesti omaa politiikkaansa. Vielä ei ole liian myöhäistä lopettaa sisäisiä tukahduttamistoimia ja hyväksyä kansainvälisen yhteisön välitystyötä. Kansainvälisen yhteisön ainoana tavoitteena on löytää Jugoslavian liittotasavallan suvereeniuden ja alueellisen yhtenäisyyden pohjalta Kosovolle sellainen poliittinen tulevaisuus, joka tekee oikeutta Kosovon koko väestön huolenaiheille ja pyrkimyksille.

Kosovon albaanit osoittivat sitoutuvansa rauhanomaiseen ratkaisuun allekirjoittamalla Rambouilletin sopimukset. On ensisijaisen tärkeää, että he osoittavat tässä vaiheessa mahdollisimman suurta maltillisuutta.

Korostamme, että tarkoituksenamme ei ole jättää Jugoslavian liittotasavaltaa eristyneisyyteen, jonka se on itse valinnut, suhteessa Eurooppaan ja muuhun maailmaan. Päinvastoin haluaisimme lopettaa Jugoslavian liittovaltion eristyneisyyden Euroopassa. Jotta tämä olisi mahdollista, presidentti Milosevicin on valittava rauhan tie Kosovossa ja edistettävä uudistuksia ja demokratisoitumista, mukaan luettuna tiedotusvälineiden vapaus koko Jugoslaviassa.

EUROOPPA-NEUVOSTON JULKILAUSUMA KOSOVOSTA

Eurooppa-neuvosto toi aiemmin tänään julkilausumassaan esiin ponnistelut, joita kansainvälinen yhteisö on toteuttanut välttääkseen tarvetta turvautua sotilaalliseen väliintuloon. Vetosimme presidentti Milosevicin alaisuudessa toimivaan Jugoslavian johtoon, jotta se tässä kriittisessä vaiheessa kokoaisi rohkeutensa ja muuttaisi perinpohjaisesti omaa politiikkaansa. Pohjois-Atlantin liitto on nyt ryhtynyt toimenpiteisiin sotilaskohteita vastaan Jugoslavian liittotasavallassa humanitaarisen katastrofin lopettamiseksi Kosovossa.

Jugoslavian liittotasavalta on nyt niiden äärimmäisen vakavien seurausten edessä, joista sitä on toistuvasti varoitettu ja jotka johtuvat siitä, että se ei ole onnistunut työskentelyssään kansainvälisen yhteisön kanssa Kosovon kriisin ratkaisemiseksi rauhanomaisella tavalla. Presidentti Milosevicin on nyt otettava täysi vastuu tapahtumista. Hän voi pysäyttää sotilaalliset toimet lopettamalla välittömästi johtamansa väkivaltaisuuudet Kosovossa ja hyväksymällä Rambouilletin sopimukset.

OSA IV - MUUT JULKILAUSUMAT

LÄHI-IDÄN RAUHANPROSESSI

Euroopan unionin valtioiden ja hallitusten päämiehet vahvistavat uudelleen tukensa neuvotellulle Lähi-idän ratkaisulle, joka heijastaa "maata rauhan vastineeksi" -periaatetta ja varmistaa turvallisuuden Israelin ja Palestiinan kansoille sekä kollektiivisella että yksilön tasolla. Tässä yhteydessä Euroopan unioni ilmaisee tyytyväisyytensä Palestiinan kansallisneuvoston ja siihen liittyvien elinten päätökseen, jolla vahvistetaan uudelleen Palestiinan kansallisen peruskirjan niiden määräysten mitätöiminen, joissa vaaditaan Israelin tuhoamista, ja jossa vahvistetaan uudelleen sitoumus tunnustaa Israel ja elää rauhassa sen kanssa. Euroopan unioni on kuitenkin edelleen huolestunut rauhanprosessin pysähtymisestä ja vetoaa osapuoliin, jotta ne panisivat täydellisesti ja viipymättä täytäntöön Wye-joen sopimuksen.

Euroopan unioni vetoaa myös osapuoliin, jotta ne vahvistaisivat sitoutuvansa edelleen perusperiaatteisiin, jotka on vahvistettu Madridin, Oslon ja sen jälkeisten sopimusten puitteissa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien n:o 242 ja 338 mukaisesti. Se kehottaa painokkaasti osapuolia sopimaan Oslon sopimuksissa määrätyn siirtymäkauden pidentämisestä.

Euroopan unioni kehottaa erityisesti ryhtymään varhain jo tulevana kuukausina pysyvää asemaa koskeviin neuvotteluihin nopeutetulla tavalla, ja siihen, että ne saatetaan ripeästi päätökseen jatkamatta niitä määrittämättömän pitkään. Euroopan unioni uskoo, että neuvottelut olisi voitava saattaa päätökseen vuoden kuluessa. Se ilmaisee valmiutensa työskennellä neuvottelujen ripeään päätökseen saattamisen helpottamiseksi.

Euroopan unioni kehottaa voimakkaasti molempia osapuolia pidättymään toimista, jotka rajoittavat kyseisten pysyvää asemaa koskevien neuvottelujen lopputulosta, ja kansainvälisen oikeuden vastaisista toimista, kuten kaikki asutustoiminta, ja torjumaan yllytystä ja väkivaltaa.

Euroopan unioni vahvistaa uudelleen Palestiinan jatkuvan ja varauksettoman itsemääräämisoikeuden, valtion mahdollisuus mukaan luettuna, ja toivoo tämän oikeuden pikaista toteutumista. Se vetoaa osapuoliin, että ne pyrkisivät vilpittömästi neuvotteluratkaisuun olemassaolevien sopimusten perusteella, tämän rajoittamatta kyseistä oikeutta, jota minkäänlainen veto-oikeus ei koske. Euroopan unioni on vakuuttunut, että demokraattisen, elinkelpoisen ja rauhanomaisen suvereenin Palestiinan valtion luominen nykyisten sopimusten perustalta ja neuvottelujen avulla olisi paras tae Israelin turvallisuudelle ja Israelin hyväksymiselle tasaveroiseksi kumppaniksi alueella. Euroopan unioni ilmoittaa olevansa valmis tarkastelemaan Palestiinan valtion tunnustamista aikanaan edellä mainittujen perusperiaatteiden mukaisesti.

Lisäksi Euroopan unioni kehottaa käynnistämään Lähi-idän rauhanprosessia koskevista Syyrian ja Libanonin linjoista käytävät neuvottelut varhaisessa vaiheessa; tämän on tarkoitus johtaa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien n:o 242, 338 ja 425 täytäntöönpanoon.

ETELÄ-AFRIKKA

Eurooppa-neuvosto hyväksyi Etelä-Afrikan kanssa tehdyn kauppaa- ja yhteistyösopimuksen, josta on neuvoteltu jo jonkin aikaa. Se ilmaisi tyytyväisyytensä tähän historialliseen hetkeen ja antoi neuvoston tehtäväksi toteuttaa kiireellisesti tarvittavat toimenpiteet sopimuksen virallista tekemistä varten. Sopimus on tärkeä edistysaskel Euroopan unionin ja Etelä-Afrikan välisen lujan kumppanuuden vakiinnuttamisessa ja vahvistamisessa politiikan, talouden ja kaupan aloilla. Eurooppa-neuvosto katsoo, että tämä historiallinen sopimus ilmentää Euroopan ja Etelä-Afrikan kansojen välillä vallitsevia lujia ystävyyteen ja yhteisvastuullisuuteen perustuvia yhteyksiä.

LAAJENTUMINEN

Agenda 2000:sta 24. ja 25. maaliskuuta saavutetun ratkaisun myötä Eurooppa-neuvosto haluaa lähettää rohkaisevan viestin liittymisestä neuvotteleville maille. Laajentuminen on edelleen Euroopan unionille historiallinen painopiste. Liittymisneuvottelut jatkuvat kunkin hakijan osalta omassa tahdissaan ja mahdollisimman ripeästi. Eurooppa-neuvosto vetoaa neuvostoon ja komissioon, jotta nämä varmistaisivat neuvottelujen etenemisen vastaavalla tavalla.